

Creștinul și datoriile financiare

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Dați tuturor ce _____
 să dați: cui datorați _____, dați-i _____; cui dato-
 rați _____, dați-i _____; cui datorați _____, dați-i
 _____; cui datorați _____, dați-i _____.”
 (Romani 13:7,8)

Poate că reușești câteodată să găsești un om dispus să-ți împrumute bani. Și poate că te împrumută ca să te ajute să ieși din strâmtorare. Însă, în general, cei care dau cu împrumut urmăresc binele propriu – vei da înapoi o sumă mai mare.

Ar trebui să facem tot ce ne stă în putință pentru a evita datoriile. Sigur că, în anumite cazuri, ca de exemplu atunci când achiziționăm o casă sau o mașină, când construim o biserică sau când dorim să obținem o educație, este necesar să împrumutăm bani. Dar chiar și atunci trebuie să fim cât mai înțelepți posibil și să urmărim să ieșim din datorii cât mai curând cu putință.

Avem nevoie de prudență. Cheltuirea banilor pe care nu-i avem este un mod al lui Satana de a ne produce încurcături și a ne abate atenția de la cele veșnice. „Atâta vreme cât aceste trăsături [lăcomia și dragostea pentru comorile pământeste] domnesc, mântuirea și harul vor sta deoparte.” – Ellen G. White, *Scrieri timpurii*, ed. 2015, p. 293

10-17 martie – *Săptămâna de Rugăciune a tineretului*

17 martie – *Sabatul misiunii pentru tineret (colectă)*

Avem nevoie de deprinderi și abilități pentru a rămâne disciplinați și a face tot posibilul să evităm datoriile. Săptămâna aceasta vom analiza ce spune Biblia cu privire la datorii.

Duminică, 11 martie

Împrumuturile și cheltuielile

Pe când fiii prorocilor și Elisei tăiau lemne pe marginea râului Iordan, unuia dintre tinerii lucrători i-a căzut fierul de la secure în apă. „El a strigat: «Ah, domnul meu, era împrumutat!»” (2 Împărați 6:5). „A împrumuta” înseamnă a folosi cu permisiune un obiect care aparține altcuiva. Aceasta implică un risc și o responsabilitate. Împrumutarea banilor nu diferă de împrumutarea unei securi decât prin faptul că, dacă nu chibzuești bine, consecințele pot fi mai grave.

De obicei, împrumutăm bani ca să-i cheltuim. Pornim de la premisa că vom putea să-i returnăm și că nu ne așteaptă surprize financiare în viitor. Or, cum nu cunoaștem viitorul (Eclesiastul 8:7), împrumutul implică întotdeauna un risc.

1. Ce ne spun textele următoare despre datorii?

Psalzii 37:21 _____

Eclesiastul 5:5 _____

Deuteronomul 28:44,45 _____

Poate că împrumutăm bani cu intenția de a-i folosi înțelept. Dacă ajungem totuși să trăim dintr-un împrumut în altul, sunt probleme serioase. Este adevărat că împrumuturile ne pot ajuta să obținem

niște lucruri pe care altfel nu ni le putem permite. Dar împrumutarea repetată este spiritul societății consumiste, care îi afectează pe bogați și pe săraci deopotrivă. Când întâlnim această ispită, să căutăm mijlocul de ieșire din ea pregătit de Dumnezeu (1 Corinteni 10:13), fiindcă împrumuturile pot fi un blestem (Deuteronomul 28:43-45).

Nu te obișnuie să împrumuți bani! Iar dacă ți-ai format deja acest obicei, debarasează-te de el cât mai curând posibil! Trebuie să învățăm să cheltuim cu înțelepciune și să gestionăm bine banii lui Dumnezeu, ca să nu ajungem stăpâniți de banii lumii acesteia!

În unele cazuri este necesar să facem împrumuturi. Dar, când facem un împrumut, trebuie să fim prudenți și să îl facem cu intenția de a-l înapoia cât mai repede cu putință.

La ce pericole spirituale se expune omul prins în datorii?

Luni, 12 martie

Satisfacția imediată

„Atunci, Iacov a dat lui Esau pâine și ciorbă de linte. El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut” (Geneza 25:34). Esau a permis ca o dorință de moment să-i întunece rațiunea și și-a dat la schimb dreptul de întâi născut. Mai târziu, când a vrut să recupereze binecuvântarea, „măcar că o cerea cu lacrimi” (Evrei 12:17), n-a mai obținut-o.

La polul opus, este exemplul lui Isus. După patruzeci de zile de post, slăbit de foame, când a fost ispitit de Satana de trei ori (Matei 4:3-10), El a recunoscut ispita și nu a cedat poftelor. Pe tot parcursul vieții Sale, a respins plăcerile păcătoase și pofta, demonstrându-ne că și noi putem avea putere asupra păcatului. El nu și-a dat la schimb și nici nu și-a pierdut dreptul de moștenire și ne invită să fim împreună-moștenitori cu El (Romani 8:17; Tit 3:7). Dacă urmăm exemplul dat de El în fața ispitei (1 Corinteni 10:13), ne vom păstra dreptul de moștenitori.

Tot ce are mai bun lumea aceasta este pentru aici și acum, ea nu ne poate oferi viața de dincolo. A trăi pentru sine este opusul lui a trăi pentru Dumnezeu.

2. Care sunt pericolele posibile ale satisfacției imediate, chiar și pentru credincioși?

2 Samuel 11:2-4 _____

Geneza 3:6 _____

Filipeni 3:19 _____

1 Ioan 2:16 _____

Romani 8:8 _____

Dorința de satisfacție imediată este caracteristica omului nestăpănit. Ea ne împiedică să ne atingem țintele pe termen lung și ridiculizează și compromite responsabilitatea personală. Amânarea satisfacerii unei dorințe ne ajută să gestionăm situațiile și presiunile, ispitele cu care ne întâmpină lumea. Însă ideea aceasta este neobișnuită într-o lume clădită pe recompensa imediată, pe soluții de moment și pe strategii de îmbogățire rapidă. Odată experimentată satisfacția instantanee, suntem mai predispuși să alegem răsplata pe termen scurt iar și iar. Administratorii darurilor lui Dumnezeu nu trebuie să cadă în această capcană.

Marți, 13 martie

Limitarea la mijloacele personale

„Comori de preț și untdelemn sunt în locuința celui înțelept, dar omul fără minte le risipește” (Proverbele 21:20). Aici sunt puse în

contrast administrarea responsabilă a bunurilor cu o administrare imprudentă. Oamenii nechibzuiți nu-și fac planuri pentru a se încadra în mijloacele pe care le au. Ei cheltuiesc cu nesăbuintă banii pe care îi au, chiar și pe cei împrumutați, privind planificarea sau economisirea ca pe o corvoadă. Totuși, chiar și atunci când facem un împrumut, de exemplu, pentru o casă, trebuie să fim extrem de atenți și să fim conștienți că este necesar să trăim în limitele mijloacelor noastre.

Oamenii înstăriți au limite mai largi, dar ei se îngrijorează permanent de bogățiile lor și de păstrarea lor. Cei care au foarte puțin și trăiesc de la un salariu la altul se gândesc la supraviețuire, nu la bogății. Biblia ne oferă sfaturi legate de încadrarea în buget, fie el mare sau mic. Pavel ne recomandă o viață simplă: „Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns” (1 Timotei 6:8). Lui îi era suficient să-L aibă pe Hristos (Filipeni 1:21).

3. Ce principiu trebuie reținut mai presus de orice altceva?

Matei 6:33 _____

Ar trebui să ne privim mijloacele nu ca pe niște venituri, ci ca pe niște resurse pe care avem responsabilitatea de a le gestiona. Pentru aceasta, avem nevoie de metoda numită „planificarea bugetului”, o deprindere care se învață și necesită multă atenție. Ca să chibzuim bine banii avem nevoie de disciplină și de efort (Proverbele 14:15). Dar, dacă ne angajăm să respectăm planul de administrare a finanțelor, vom evita multe greșeli.

Dacă ai probleme cu gestionarea banilor, fă-ți un plan simplu de buget! Calculează suma totală cheltuită pe câteva luni și apoi suma medie cheltuită pe o lună. Secretul este să te încadrezi, cu orice preț, în mijloacele tale și să stai, pe cât posibil, departe de datorii.

În Luca 14:27-30 este o parabolă despre costul uceniciei. Ce lecție despre administrarea creștină desprindem din ea?

4. Ce spune Deuteronomul 28:12 despre împrumuturi?

Este un sfat de bun-simț să eviți intrarea în datorii. Scriptura ne spune să nu garantăm pentru un împrumut făcut de altcineva (Proverbele 17:18; 22:26). Datoria ne afectează viitorul și ne obligă să ne supunem condițiilor ei de pe poziția lipsei financiare. Este un elixir alunecos greu de refuzat și greu de gestionat. Poate că nu este un lucru imoral, dar nu ne fortifică viața spirituală.

„Trebuie să se facă economii cu strictețe, altminteri vor fi necesare împrumuturile. Mențineți-vă în limitele disponibile! Fugiți de datorii ca de lepră!” – Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, p. 207

Datoria poate însemna sclavie financiară, datornicul devenind „robul celui ce dă cu împrumut” (Proverbele 22:7). Ea este strâns legată de sistemul economic în care trăim și ne gândim că este normal să trăim așa. Dacă țări întregi trăiesc din datorii, de ce să nu trăiască și indivizii la fel? Atitudinea aceasta este greșită.

„Faceți un legământ solemn cu Dumnezeu ca, prin binecuvântarea Sa, să vă plătiți toate datoriile și apoi să nu mai datorați nimănui nimic, chiar dacă veți mânca numai terci și pâine. Este atât de simplu ca, atunci când pregătiți masa, să aruncați din buzunar douăzeci și cinci de cenți pentru lucruri în plus! Voi să aveți grijă de cenți, căci dolarii vor avea singuri grijă de ei. Mărunțișul de aici și de dincolo cheltuit pe lucruri nefolositoare se adună și devine dolari. Tăgăduiți-vă pe voi înșivă măcar atunci când sunteți împresurați de datorii. [...] Nu ezitați, nu vă descurajați și nu cedați! Renunțați la pofte, renunțați să vă satisfaceți mofturile, economisiți banii și plătiți-vă datoria! Scăpați de ea cât mai curând posibil! Când vă veți elibera și nu veți mai datora nimănui nimic, veți obține o mare biru-

ință.” – Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, p. 196

Datoria este o temelie nesigură. Ea este dăunătoare pentru experiența spirituală și ne afectează capacitatea de a susține financiar lucrarea Domnului. Din cauza ei, nu-i mai putem ajuta pe alții și pierdem binecuvântările Sale.

Ce decizii poți lua chiar acum pentru a evita intrarea inutilă în datorii? La ce ar trebui să renunți?

Joi, 15 martie

Economisirea și investirea

Furnicile își fac provizii pentru iarnă (Proverbele 6:6-8). Este înțelept să le luăm drept model și să ne facem obiceiul de a face economii. Gestionarea banilor necesită înțelepciune, planificare și disciplină. Dacă ne avem în vedere doar pe noi când facem economii, nu administrăm bunurile lui Dumnezeu, ci ni le însușim.

„Banii cheltuiți inutil constituie o dublă pierdere. Nu doar ei sunt pierduți, ci și potențialul lor de câștig. Dacă i-am pune deoparte, s-ar înmulți pe pământ prin economii, iar în cer prin daruri. [...] Economisirea este o disciplină care ne dă putere asupra banului. În loc să ne lăsăm conduși de bani oriunde ne îndeamnă pofta, îi controlăm noi pe ei.” – Randy C. Alcorn, *Money, Possessions and Eternity*, p. 328

5. Ce sfaturi practice legate de administrarea bunurilor noastre ne dă înțeleptul Solomon?

Proverbele 13:11 _____

Proverbele 13:18 _____

Proverbele 21:5 _____

Administratorii bunurilor lui Dumnezeu economisesc pentru nevoile familiei și își „adună o comoară în cer”. Aceasta nu depinde

de cât avem, ci de un plan biblic de gestionare a bunurilor pe care le avem. Pentru a reduce pierderile, distribuie riscul (Eclesiastul 11:1,2). Așezarea reducerii pierderilor înaintea împlinirii dorințelor (Proverbele 24:27) și solicitarea sfatului unor persoane competente (Proverbele 15:22) sunt alte două strategii de succes în acest plan. Pe măsură ce nevoile sunt împlinite și bogățiile se înmulțesc, nu uita „de Domnul, Dumnezeul tău, căci El îți va da putere să le câștigi” (Deuteronomul 8:18)!

Cel mai sigur plan de investiții este investirea în „Împărăția cerurilor” (Matei 13:44). Acolo nu există recesiune, riscuri, hoți sau inflație. Aceasta înseamnă că, deși trebuie să ne îngrijim de viața noastră pe pământ, achitându-ne facturile, de exemplu, trebuie să avem mereu în vedere viața noastră viitoare.

Cum să avem mereu în vedere viața viitoare, fiind, în același timp niște administratori responsabili aici? 2 Corinteni 4:18

Vineri, 16 martie

Un gând de încheiere

Toate capacitățile, talentele și darurile noastre vin de la Dumnezeu, fie că sunt genetice, fie că le-am dobândit sub influența mediului și a școlii. Important este ce facem cu ele. Dumnezeu dorește ca administratorii Lui să-și dezvolte darurile prin educație și prin punerea în practică (Eclesiastul 10:10).

Bețaleel era plin „cu Duhul lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere și știință, pentru tot felul de lucrări” (Exodul 35:31). El și Oholiab aveau darul să îi învețe și pe alții meșteșugul lor.

Noi putem învăța să fim administratori mai buni ai lui Dumnezeu și mai ales să scăpăm de datorii în lumea aceasta materialistă. Ar trebui să ne perfecționăm continuu citind, participând la prezentări, cursuri (pe cât posibil) și punând în practică ce am învățat. Când ne dezvoltăm talentele, Îi putem oferi lui Dumnezeu tot ce avem mai bun.

Administrarea banilor, ieșirea din datorii, cultivarea disciplinei și experiența practică ne dezvoltă capacitățile cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu. Pentru a avea succes și a fi competenți într-un domeniu, avem nevoie de exercițiu.

„Când învățăturile Bibliei sunt aduse în viața zilnică, ele au o influență profundă asupra caracterului. Timotei a învățat aceste lucruri și le-a pus în practică.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 151

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Marcu 8–14

1. Către ce destinație se îndreptau Domnul Isus și ucenicii, după ce a fost vindecat orbul din Betsaida?

2. În ce împrejurare a intenționat Isus ca nimeni să nu știe că trece pe acolo?

3. Cui i-a spus Isus că el „nu este departe de Împărăția lui Dumnezeu”?

4. Ce l-au făcut unii lui Isus după ce a fost osândit la moarte de Sinedriu?

Istoria mântuirii, capitolul 3

5. Ce efect a avut asupra lui Satana auzirea cântecelor intonate de Adam și Eva, împreună cu îngerii?

Obiective

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să identifice factorii care determină intrarea în datorii fără să fie nevoie, în contextul administrării resurselor financiare primite de la Dumnezeu.
- La nivelul sentimentelor:** Să cunoască libertatea emoțională pe care o aduce o viață fără datorii, precum și libertatea de a investi în cauza lui Dumnezeu.
- La nivel practic:** Să-și planifice veniturile și cheltuielile astfel încât să nu rămână cu datorii care să devină o povară financiară și emoțională.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Obiceiul de a face datorii

- Care sunt motivele principale pentru care se fac împrumuturi și cum pot fi ele evitate?
- Ce măsuri concrete putem lua pentru a reuși să ne încadrăm în bugetul personal?
- În ce fel ne protejează de datorii economisirea și investirea banilor?

II. Sentimente: O viață liberă, fără datorii

- Ce avantaje psihice și emoționale are o viață fără împrumuturi și datorii?
- Cum pot fi credincioșii satisfăcuți și mulțumiți cu ceea ce au când lumea îi încurajează să acumuleze tot mai mult?

III. Practic: Gestionarea datoriei

- Cum ar trebui să-și gestioneze creștinii datoriile și cum ar trebui să se raporteze la mijloace de împrumut ca plățile în rate, creditele bancare?
- Cum pot creștinii să-și planifice bugetul în mod înțelept și să-și stabilească prioritățile adecvate, cerute de Dumnezeu?
- Ce relație există între satisfacția imediată și încrederea că Dumnezeu va avea grijă de viitorul nostru?
- Cum se pot completa reciproc investițiile pentru cer și investițiile pământești?

Rezumat: Credinciosul care nu datorează bani nimănui este un om liber din punct de vedere financiar și emoțional. Evlavia însoțită de

mulțumire este un câștig minunat, iar gestionarea înțeleaptă a resurselor financiare și materiale include investirea și economisirea.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. Motivare

Pasajul central: Romani 13:7,8.

Ideea de bază. Dumnezeu este obișnuit să-i scoată pe păcătoși din îndatorarea spirituală și este perfect capabil să îi scoată și din îndatorarea financiară.

Îndatorarea neînțeleaptă a frânat dezvoltarea spirituală a multor credincioși, grăbind divorțul, contribuind la depresie și ducând la suicid. Satana știe că integritatea spirituală este foarte dificil de păstrat pentru omul măcinat de obligațiile financiare.

Angajamentele financiare au o influență puternică asupra domeniului spiritual. Cei care evită îndatorarea se bucură în general de sănătate emoțională și de un mai mare respect în societate. Datoriile sunt ca nisipul mișcător: cu cât de lupti să te eliberezi de ele, cu atât te afunzi mai mult. Ca și în cazul fumatului, cel mai simplu este să nu începi. Dar și pentru cei care au deja datorii există o speranță: Dumnezeu îi poate elibera.

Activitate introductivă. Discutați despre pericolele acumulării *trep-tate* a datoriilor. Un exemplu este împrumutul prin cardul de credit, la care, dacă achiți doar suma minimă de plată, suma datorată crește cu fiecare lună.

2. Aprofundarea studiului

Comentariu biblic

I. Riscurile împrumuturilor

(Recitați în grupă Psalmii 37:21; Eclesiastul 5:5; Deuteronomul 28:43-45 și Proverbele 22:7.)

În 2 Împărați este relatat un incident în care un elev a împrumutat o secure ca să taie lemne pentru construirea unei locuințe (2 Împărați 6:1-6). În timp ce lucra, fierul securii s-a desprins de mâner și a căzut în râul din apropiere. Pe elev l-au necăjit două lucruri: faptul că nu mai avea cu ce să lucreze și faptul că securea era împrumutată.

Solomon a avertizat că datornicii sunt sclavii celor care dau bani cu împrumut (Proverbele 22:7). Adevărul acesta este cel mai bine ilustrat în cazul cardurilor de credit. Condițiile împrumutului sunt foarte nefavorabile și numeroase. Dobânzile exorbitante, de peste 20% pe an, nu sunt o raritate și la ele se adaugă penalitățile pentru întârzierea plății și alte penalități care complică și mai mult problema. Anxietatea pentru achitarea ratelor ia uneori proporții insuportabile. Calea cea mai înțeleaptă este să cheltuim doar banii pe care îi avem și să economisim pentru cheltuielile viitoare.

De discutat. De ce nu merită să suferim de anxietate pentru un lucru doar de dragul de a-l avea chiar *acum*? Ce a vrut să spună Solomon prin avertizarea că datornicii sunt robii celor de la care au împrumutat?

II. Satisfacția imediată

(Recitiți împreună în grupă Geneza 3:6; 25:34; Matei 4:3-10; 2 Samuel 11:2-4; 1 Ioan 2:16 și Romani 8:8.)

Câți nu-și satisfac poftele „acum”, la fel ca Esau, sacrificând moștenirea spirituală! Trăim în epoca satisfacției imediate. Acum există mâncăruri instant, cuptoare cu microunde, împrumuturi rapide, credite obținute rapid și restaurante fast-food. Există comunicare instantanee. Dacă, înainte, o scrisoare dintr-o altă zonă a lumii era așteptată chiar și câteva luni, astăzi avem la dispoziție Skype, FaceTime® și alte tehnologii avansate pentru a ne conecta instantaneu cu alți oameni de pe glob.

Aceste miracole moderne nu sunt neapărat rele în ele însele, dar sporesc atmosfera de satisfacție instantanee care alimentează atitudinea de tipul: „Vreau un lucru acum și voi găsi o cale de a-l avea acum”. Și cum cămătari fără scrupule de-abia așteaptă să profite de cei care vor totul acum, cultura satisfacției instantanee înflorește. Din punct de vedere spiritual, dorința aceasta avidă este semnul lipsei de încredere că Dumnezeu ne va da la timp lucrurile de care avem nevoie. Astfel, citim în Biblie că Ahab și-a dorit via lui Nabot și că a obținut-o *pe loc*. Saul n-a mai avut răbdare să-l aștepte pe Samuel și a trecut la acțiune *imediat*. Unde este încrederea că Dumnezeu ne va da ce avem nevoie la momentul pe care El îl consideră potrivit?

De discutat. Cum putem face deosebirea între nevoi și dorințe, între lucrurile care mai pot să aștepte și lucrurile esențiale, neapărat necesare?

III. Mulțumiți cu ce avem

(Recitați împreună în grupă 1 Timotei 6:6-10; Matei 6:33 și Luca 14:27-33.)

În scrisoarea către Timotei, tânărul său prieten, Pavel subliniază valoarea evlaviei însoțite de *mulțumire*. Ideea sa merge împotriva tendințelor contemporane care militează pentru *justificarea dorinței* de a avea mai mult. La această atmosferă, se adaugă lăcomia. Asaf mărturisise: „Mă uitam cu jind la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi” (Psalmii 73:3). „Merit mai mult” și „toți ceilalți și-au luat” sunt de-zelele periculoase ale unei generații de cheltuitori.

Contrar acestei tendințe, Isus le-a amintit ascultătorilor Săi iudei că până și păgânii își fac socotelile înainte de a se apuca de construit. Astăzi numim lucrul acesta planificarea bugetului. Planul de buget ne poate proteja de cheltuielile în plus, de împrumuturi, de abuzul de împrumuturi și de alte practici periculoase. El ne ajută să trăim în limitele mijloacelor de care dispunem și să planificăm înțelept cheltuielile viitoare. Nu este rău să-ți dorești lucruri mai frumoase, dar este păcat să le poftești. Nu banii sunt problema, ci *iubirea* de bani. Mulțumirea cu ce ai (1) dovedește că apreciezi ce-ți oferă Dumnezeu cu generozitate, (2) dovedește că ai încredere că El îți poartă de grijă neconținut și (3) îți dă liniște sufletească. Oricum nu folosește la nimic să te îngrijorezi cu privire la viitor!

De discutat. Pavel face o distincție între bani și iubirea de bani atunci când spune că iubirea de bani – și nu banii înșiși – este rădăcina tuturor relelor. De ce este importantă distincția aceasta și ce vrea să spună Pavel aici? Ce efecte are mulțumirea asupra sănătății noastre?

IV. Economisirea și investirea

(Recitați împreună în grupă Proverbele 6:6-8; 13:11,18; 15:22; 21:5; 24:27 și Deuteronomul 8:18.)

De multe ori insistăm foarte mult pe consecințele negative ale îndatorării și neglijăm valoarea investirii. Solomon a dat furnica drept model de pregătire pentru nevoile viitoare. Un planul adecvat de buget pune deoparte mai întâi partea lui Dumnezeu (zecimile și darurile), apoi se ocupă de nevoile curente și, în final, de economiile pentru investiție și pentru nevoile viitoare. Investitorii informați nu se lasă păcăliți de schemele de îmbogățire rapidă. Ei investesc nu doar pentru câștigul personal, și ci pentru beneficiul celor în care investesc.

Dumnezeu ne oferă inteligența de a realiza o avere. El vrea să ne înmulțească resursele financiare. El găsește administratori de încredere precum Robert LeTourneau și le încredințează bogății. Cu averea lui, LeTourneau a fondat un colegiu creștin și, până la finalul vieții, se pare că a trăit din 10% înapoiindu-l lui Dumnezeu 90% din venitul său.

De discutat. Care sunt secretele planificării creștine a bugetului?

3. APLICAȚIA

Întrebări

1. Unde putem găsi instrumentele necesare pentru a întocmi un plan de buget realist care să-L onoreze pe Dumnezeu?

2. Cum putem cultiva mulțumirea într-o lume care strigă că este îndreptățită „să aibă” cât mai mult?

3. Cum le pot transmite creștinii de astăzi, ca buni administratori, copiilor lor aceste principii dacă ei înșiși nu le practică?

4. Ce pași concreți pot urma ucenicii lui Hristos pentru a ieși din datoriile care îi paralizează?

5. Cum putem deveni investitori de succes?

6. Cum dorește Hristos să ne purtăm cu cei care pe care i-am împrumutat?

4. ACTIVITATE

Pașii pe care îi vor face membrii grupei tale de aici înainte depind foarte mult de situația lor în viață. Unii au luat decizii bune și au investit bine, alții au adoptat spiritul lumii și satisfacția imediată. Însă unii sunt săraci din cauză că au suferit un accident, s-au îmbolnăvit sau suferința unui membru al familiei le epuizează resursele financiare. Dumnezeu ne ia pe fiecare de la nivelul la care suntem și ne duce la nivelul la care dorește să ajungem dacă avem încredere în El și Îl ascultăm în toate.

Sugestii

1. Întocmește-ți planul de buget. Dacă nu știi cum să-l întocmești, cere ajutorul unor prieteni sau consultă materialele creștine despre planificarea bugetului, disponibile în librăriile creștine.

2. Studiază câteva oportunități de investire din punctul de vedere (1) al potențialului de venit, (2) al considerentelor etice (de exemplu, pot creștinii să finanțeze producerea de focoaase nucleare?) și (3) al potențialului de a-i ajuta pe alții.